

и отъ целта на обучението подобаваше мѣсто. При Министерството на просвѣтата още липсва какъвъ да е инспекторатъ, който да бди и да направлява музикалната култура въ общо-образователнитѣ училища. Официално музиката е технически предметъ който е лишенъ отъ необходимата за другитѣ дисциплини настойчивость. Поощрява се извънъ програмната музикална дейность, която отъ гледището на педагогическата наука е неоправдана, понеже масата ученици оставатъ лишени отъ музикално въздействие. Други технически предмети, които се включватъ въ понятието „физическо възпитание“ сж прекомѣрно поощрени.

У насъ сжществуватъ две частни музикални училища — едното въ Бургазъ, другото въ Варна, но тѣ иматъ само локално значение.

Единственъ музикаленъ институтъ, който планомѣрно насажда музикалното знание и подготвя необходимия за музикалното ни дѣло кадъръ е Музикалната академия.

V. Музикални организации

Преди да се родятъ разнитѣ музикални институти, на които сега се радваме, родиха се почти едновременно дветѣ музикални организации: *Съюза на Професионалнитѣ музиканти* и *Българския Музикаленъ Съюзъ*. Основани преди повече отъ 25 години, тия организации имаха за времето си съвсемъ отдѣлни задачи.

Съюзътъ на Професионалнитѣ музиканти е плодъ на жизнената необходимостъ да се спечелятъ чрезъ организирани усилия нѣкои облегчен-я за музикантската професия, която обслужва разни ресторанти, бирарии, театри, а така сжщо и нѣкои битови обряди, като сзатби, увеселения и т. н. Основанъ като музикално-спомагателно д-во С. П. М., въ този си видъ просжществува кога по-интензивно, кога въ застой до 1920 г., когато нуждитъ на новото вземе наложиха обединението на професията отъ цѣлата страна, която професия бѣ станала многобройна поради разформирозането на военнитѣ музики и повикана да задоволи широкитѣ музикални нужди на народа, настжпили непосредствено следъ голѣмата война. Въ 1920 г., се състоя първия учредителенъ конгресъ и оттогава

всѣка година С. П. М., събира представителитѣ на своитѣ дружества изъ цѣлата страна на конгреси, кждето се начерта новата политика на съюза съ огледъ на неговитѣ чисто професионални, а така сжщо и съ тия на общо музикалнитѣ на целата страна интереси. Въ неговитѣ редове навлѣзоха масово изпълнители, компонисти, музикални педагози и диригенти, вследствие на което неговия съставъ се значително разнообрази. Животътъ на С. П. М., е неразривно сзързанъ съ живота на всички оркестрови състави, чийто кадъръ се рекрутираше изключително отъ неговата срѣда. И дѣлото на поменатитѣ по-горе оркестри е дѣло на самия съюзъ.

Българския музикаленъ съюзъ е основанъ презъ 1903 г., само отъ учителитѣ по музика. Неговото основаване се е наложило отъ необходимостта да се урегулира служебното положение на учителитѣ по музика и училищнитѣ програми по пѣние. Негова заслуга е основаването на Операта и Музикалната академия. Следъ като изпълни тия свои задачи дълго време той вегитираше, като отвреме навреме предприемаше известни акции въ полза на Българското музикално изкуство. Едва въ 1926 г. той се реорганизира по примѣра на Съюза на професионалнитѣ музиканти съ клонове изъ провинцията, но кадъра му, който въ по-голѣмата си частъ е любителски, не бѣ достатъченъ да му гарантира една бойкостъ въ името на чисто професионалнитѣ интереси на неговитѣ членове.

Тѣй като жизота уеднакви задачитѣ и целитѣ на дветѣ музикални организации, тѣхното самостоятелно сжществувание е вече излишно. Налага се едно обединение, което ще бжде отъ общъ за цѣлата музиканска професия интересъ, както и за успѣшния развой на цѣлокупния ни музикаленъ животъ.

Съюзътъ на народнитѣ хорове е най-младата музикална организация. Основана преди две години, тя има да премине нѣколко етапа докато се оформи въ една солидна идейна организация, която да отговори на всестраннитѣ нужди на хоровото дѣло въ България. Като се изключатъ нѣколко отъ художественитѣ ржководители на тази организация, които сж квалифицирани музиканти. Останалитѣ кадъръ е любителски.